

Naléhavým požadavkem zůstává, aby měřítko výkonnosti byla dostatečně široká, a mohla tak podchytit celou škálu cílů vzdělávání žáků. Nicméně ne vždy je možné vytvořit skutečně kvalitní ukazatele a měřítko, která by zahrnula všechny cíle, které v rámci školské soustavy existují. A proto je nutné uznat, že vytváření politiky na systémové úrovni musí být založeno na informacích vycházejících s vysoce kvalitních údajů a důkazů, avšak nesmí být řízeno pouhou dostupností takových informací. Kvalitativní studie stejně jako sekundární analýzy měřítek a ukazatelů, které jsou k dispozici, představují zásadní informace, které je třeba zvážit při zpracování politiky a její následné implementaci. Kvalitativní přístupy zahrnují obsah vycházející ze zpráv o externím hodnocení škol, zpětnou vazbu o širších výsledcích získanou od klíčových osob zainteresovaných na školství (jedná se např. o školní klima, angažovanost žáků apod.) a kvalitativní hodnocení učitelů a zástupců vedení škol. Poskytnutím důkazů vyplývajících z rozsáhlého souboru výsledků žáků lze do politických diskusí vložit kvalitativní aspekty. Tyto aspekty rovněž pomohou osvětlit některé faktory související s výsledky vzdělávání žáků.

Vybudování kapacity pro hodnocení

Zpracování efektivního rámce hodnocení zahrnuje značné investice do rozvoje hodnotících kompetencí a dovedností na všech úrovních. Z toho plyne, že jednou z prioritních oblastí školské politiky je neutuchající úsilí o zlepšování kapacity hodnocení. V závislosti na konkrétních okolnostech dané země se mohou objevit dále uvedené prioritní oblasti: rozvíjet schopnosti učitelů hodnotit žáky na základě stanovených cílů, zdokonalovat dovednosti učitelů v oblasti formativního hodnocení, zlepšit dovednosti pracovníků školství při zacházení s daty nebo rozvíjet odborné znalosti týkající se hodnocení učitelů a škol s tím, že určení hodnotitelé musí být dostatečně kvalifikováni pro danou roli. Prioritou by mělo být budování kapacit (schopností) prostřednictvím adekvátního základního vzdělávání učitelů a jejich odborného rozvoje, čímž se zajistí, že uvedené vzdělávání bude dobře propojeno se školskou agendou na celostátní úrovni. Toto vše by mělo jít ruku v ruce s rozvojem dalšího vzdělávání a popisem kompetencí klíčových osob zahrnutých v hodnotícím rámci.

Existuje rovněž potřeba dále posilovat dovednosti ředitelů škol v pedagogickém řízení, protože jejich role je stále v mnoha zemích redukována na tradiční plnění administrativních úkolů. Cílem je, aby vedoucí pracovníci škol byli schopni poskytovat účinnou zpětnou vazbu, zvládnli metodu koučingu a hodnocení svých podřízených a dokázali efektivně vést celoškolské procesy hodnocení. Zároveň by bylo potřeba podporovat učení se od kolegů. Kromě toho je třeba na národní úrovni dobře řídit a směřovat hodnocení. Toto lze zabezpečit pomocí zřízení agentur, které budou disponovat vysokou úrovní odborných znalostí a budou schopny podpořit rozvoj dovedností pro hodnocení v rámci celého systému. Právě takovéto agentury by mohly zásadně pomoci při modelování a rozšiřování dobré praxe uvnitř hodnotícího rámce.

Další strategie obsahuje iniciativy, které by se měly uskutečňovat na centrální úrovni a pomocí kterých je možné vybudovat znalostní základnu, nástroje a vodítka, která by pomáhala při činnostech probíhajících v rámci hodnocení. Mezi taková vodítka obvykle patří manuály pro školy a učitele ke zpracování kritérií pro hodnocení žáků. Dalším příkladem mohou být nástroje určené pro učitele, které lze pak použít při hodnocení žáků (např. banky testovacích položek), internetové platformy navrhuující strategie formativní výuky a učení se, nástroje pro sebehodnocení učitelů, nástroje pro představitele vedení škol, aby byli schopni zvládnout hodnocení učitelů, a konečně i zdroje pro vlastní hodnocení škol.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ